

CASA PERE COMPANYY

Adreça: C. de Buenos Aires, 56, Barcelona

Districte: Eixample

Autors edifici: Josep Puig i Cadafalch, 1911; Enric Sagnier, 1920; E. Matas i R. Oms, 1940; Santiago Marco Urrutia (decorador), 1940; Joan Bassegoda i Nonell, 1983

Informació i projecte actual: Institut Català del Sòl

El 1911 el senyor Pere Company i Molins encarregà a Josep Puig i Cadafalch la construcció d'una casa xalet a la cruïlla dels carrers Casanova i Buenos Aires de Barcelona.

Es tracta d'un xalet construït a quatre vents, amb una coberta a dues aigües amb una pronunciada pendent, on destaquen les columnes cilíndriques sense capitell, les tribunes suaument corbades, els grans paraments blancs guarnits amb garlandes i sobre els que es retallen les finestres d'aresta viva.

El timpà del carrer Buenos Aires es va decorar amb un esgrafiat que representa el grup de l'Assumpta, obra de Fontanals, qui també realitzà un altre esbós per l'altre frontó que representava Sant Miquel. Les baranes i reixes de forja i els llums del pati son obra de Manuel Ballarín.

L'edifici s'alinea amb els carrers Casanova i Buenos Aires, ocupant la cantonada i deixant un pati en forma de L amb accessos des d'ambdós carrers. S'accedeix a l'edifici des del pati interior, pujant unes escales que donen accés a una porxada. La planta noble s'aixeca respecte al nivell dels carrers, creant una planta soterrani il·luminada per unes finestres baixes obertes al sòcol de pedra.

L'any 1920 la família Rosal, passà a ser la propietària de l'edifici. De seguida encarregaren un projecte de reforma i ampliació a l'arquitecte Enric Sagnier, qui signà els plànols d'ampliació el mes de març de 1920. L'ampliació va consistir en edificar la part del jardí que quedava entre el xalet i la mitgera del carrer Casanova. Així, la casa va perdre la seva condició d'edifici aïllat envoltat per jardí, passant a entendre's com un edifici alineat al carrer Casanova amb un jardí a la part posterior.

Com a conseqüència del canvi polític esdevingut a les eleccions generals de febrer de 1936 en que guanyà el Front Popular, i amb la proclamació de la Guerra civil el juliol del mateix any, la casa fou confiscada per la Generalitat de Catalunya per instal·lar-hi el Laboratori de Tècnica Policial de la Comissaria General d'Ordre Públic. A la planta baixa s'instal·là el "Museu d'armes de foc i blanques"

La propietat de la Casa Company va ser retornada a la família Rosal l'any 1940. Aquell mateix any el Doctor Melcior Colet la va comprar per instal·lar-hi la seva clínica ginecològica. El projecte va modificar substancialment l'edifici preexistent.

Una de les modificacions més importants va ser la incorporació d'un ascensor i un muntacàrregues per pujar el menjar des de la cuina fins les habitacions de les malaltes. Va significar l'obertura d'un forat a tots els forjats, des de soterrani fins a coberta, on es va construir un impactant volum per sobre del faldó que acull la maquinària.

A la dècada dels 70 es va tancar la Clínica, i l'edifici va entrar en una fase d'oblit i deteriorament accelerat. L'any 1974 Alexandre Cirici, en un article a la revista Destino, denuncia l'estat d'abandonament volgut amb l'objectiu d'un futur enderrocament especulatiu.

Finalment, l'any 1982, el doctor Melcior Colet, amic personal del President del COI Joan Antoni Samaranch, donà l'edifici a la Generalitat de Catalunya per instal·lar-hi un museu dedicat a l'esport. De la reforma s'encarregà el que era director de la Càtedra Gaudí, Joan Bassegoda i Nonell.

El projecte actual impulsat per la Generalitat de Catalunya busca recuperar l'aspecte original de la casa, eliminant o fent evident els elements que no corresponen a l'obra de Josep Puig i Cadafalch. L'espai es destinarà al Museu i Centre d'Estudis de l'Esport Doctor Melcior Colet de Barcelona.